

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 6/12
10.05.2012. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ж.К. и др., због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 2. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.К., адвоката Н.М., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења К.По1 број 302/2010 од 23.03.2012. године и Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 број 153/12 од 11.04.2012. године, у седници већа одржаној дана 10.05.2012. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.К., адвоката Н.М., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења К.По1 број 302/2010 од 23.03.2012. године и Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 број 153/12 од 11.04.2012. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења К.По1 број 302/2010 од 23.03.2012. године утврђено је да бранилац окривљеног Ж.К., адвокат Н.М., нема способност да буде бранилац у предмету К.По1 број 302/10.

Решењем Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 број 153/12 од 11.04.2012. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Ж.К., адвоката Н.М., изјављена против првостепеног решења.

Бранилац окривљеног Ж.К., адвокат Н.М., поднео је захтев за заштиту законитости, против напред наведених правноснажних решења, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, с предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и утврди да он као бранилац окривљеног Ж.К. има способност да буде бранилац у предмету број К.По1 302/10 Посебног одељења Вишег суда у Београду, те да применом одредбе члана 492.

став 2. у вези члана 467. став 4. ЗКП-а преиначи одлуку донету по редовном правном леку, тако што ће укинути решење Вишег суда у Београду – Посебног одељења К.По1 број 302/10 од 23.03.2012. године.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП-а („Службени гласник РС“ број 72 од 28.09.2011. године) одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев браниоца окривљеног Ж.К., адвоката Н.М. је недозвољен.

Одредба члана 485 став 1. ЗКП („Службени гласник РС“ број 72 од 28.09.2011. године) има општи карактер и прописује разлоге због којих се може поднети захтев за заштиту законитости од стране свих лица која су овлашћена за подношење захтева (члан 483 став 1. ЗКП). Према овој одредби разлози за подношење захтева за заштиту законитости су: повреда закона (члан 485. став 1. тачка 1.), примена Закона за који је одлуком Уставног суда утврђено да није у сагласности са Уставом, опште прихваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима (члан 485. став 1. тачка 2. ЗКП-а) и повреда или ускраћивање људског права и слобода окривљеног или другог учесника у поступку које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, а то је утврђено одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права (члан 485. став 1. тачка 3. ЗКП-а). У члану 485 став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због набројаних повреда тога законика (члан 74, члан 438. став1. тачка 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тач.1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Дакле, по налажењу Врховног касационог суда, одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а („Службени гласник РС“ број 72 од 28.09.2011. године) ограничено је право окривљеног на подношење захтева за заштиту законитости и то како временски; тако и у погледу разлога због којих окривљени може поднети овај ванредни правни лек, па тако, окривљени и његов бранилац на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП-а могу поднети захтев за заштиту законитости само због побројаних повреда тог законика, тј. повреда члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног Ж.К., адвокат Н.М. у захтеву за заштиту законитости, као разлог за подношење захтева наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а („Службени гласник РС“ број 72 од 28.09.2011. године) при чему се не позива ни на једну од повреда Законика таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП-а („Службени гласник РС“ број 72 од 28.09.2011. године), учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У образложењу поднетог захтева бранилац окривљеног Ж.К., адвокат Н.М., истиче да су првостепени и другостепени суд погрешно применили одредбу члана 73. став 2. ЗКП-а („Службени гласник РС“ број 72 од 28.09.2011. године), која се може односити само на лица која након ступања на снагу „новог“ ЗКП-а треба да буду изабрана или постављена као браниоци, позивајући се при том на одредбу члана 604. став 1. ЗКП-а („Службени гласник РС“ број 72 од

28.09.2011.године), која предвиђа да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене тог законика, оцењивати по одредбама претходно важећег ЗКП-а. У прилог оваквом закључку бранилац у захтеву указује да члан 80. став 1. тачка 1. ЗКП-а не предвиђа као разлог за разрешење браниоца околности из члана 73. став 2. ЗКП-а, на коју одредбу се позивају нижестепени судови у побијаним правноснажним решењима, па се из ових навода може се закључити да су, по ставу браниоца, поменута решења донета уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3. ЗКП-а („Службени гласник РС“ број 72 од 28.09.2011. године).

С обзиром на то да је бранилац окривљеног Ж.К., адвокат Н.М. поднео захтев за заштиту законитости против правноснажних решења због учињених повреда које не спадају у оне таксативно набројане у члану 485. став 4. ЗКП-а („Службени гласник РС“ број 72 од 28.09.2011. године) и које, као такве, не представљају разлог за подношење захтева, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.К., оценио недозвољеним.

Имајући у виду одредбу члана 71. тачка 5. ЗКП-а („Службени гласник РС“ број 72 од 28.09.2011. године) која прописује да бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени, Врховни касациони суд налази да, следствено томе, ни бранилац окривљеног не може поднети захтев за заштиту законитости мимо разлога предвиђених у члану 485. став 4. ЗКП-а.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП-а („Службени гласник РС“ број 72 од 28.09.2011. године) одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Весна Веселиновић

Бата Цветковић